

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.102/2008/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2009. évi január hó 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A hivatali vesztegetés büntette miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008.évi október hó 7. napján kihirdetett B.341/2007/11. számú **ítéletét megváltoztatja, az elkobzásra vonatkozó rendelkezést mellőzi**, a lefoglalt 5.000.- /Ötezer/ Ft-ra vagyonelkobzást rendel el.

A vádlottat előzetes mentesítésben részesíti.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Győrött, 2008. október 7. napján tartott tárgyalás alapján hozott és ugyanezen a napon kihirdetett B.341/2007/11. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. hivatali vesztegetés büntetében. Ezért halmazati büntetésül 2 év próbaidőre felfüggesztett, 1 év 3 hó börtönbüntetésre, és 120.000.-Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett arról, hogy a pénzmellékbüntetést meg nem fizetése esetén egyezer forintként kell egy napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni. A bűnjelként lefoglalt 5000.-Ft-ot elkobozta, és kötelezte vádlottat az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést a fő és mellékbüntetésnél enyhébb büntetés, pénzbüntetés kiszabása érdekében.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF. 282/2008/1-II. számú átiratában és az ítélőtábla nyilvános ülésén jelenlévő képviselője a jogorvoslati kérelmet alaptalannak tartotta és az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Kiemelte, hogy a büntetés enyhítésének méltányolható indoka nincs, a korrupciós bűncselekmények elszaporodottsága miatt ilyen bűncselekményt elkövetőkkel szemben a szigorúbb büntetőjogi konzekvenciákat kell alkalmazni.

A fellebbezési eljárás nyilvános ülésén vádlott védője elsődlegesen enyhítésért, pénzbüntetés kiszabásáért bejelentett fellebbezését fenntartotta, másodlagosan a vádlott előzetes mentesítésben való részesítését kérte.

Perbeszédében az írásban előterjesztett észrevételével egyezően a rendőri intézkedés szakszerűtlenségére, a vesztegetési összeg bagatell mértékére, az intézkedést foganatosító rendőrök tapasztalatlanságából és a vádlott ittasságából fakadó félreértésre hivatkozva a rendőri jelentések valóságtartalmát vitatta. A lefoglalás álláspontja szerint aggályos volt, a vádlottal szemben vagyonekobzás ezért nem alkalmazható, és annak visszautalását kérte. Kifejtette, hogy a vádlott magatartását nem előre megfontolt, tudatos cselekedetként kell értékelni, a pénz véletlenül kikerült a zsebéből, ez nem minősült ajánlásnak, a vesztegetésről a második rendőr csak közvetve szerzett tudomást. Az első büntényes, normális életvitelű védencét a szabadságvesztés büntetés kiszabása megbélyegezné, szüksége van tiszta erkölcsi bizonyítványra, ami az enyhébb joghátrány alkalmazását vele szemben indokoltá teszi.

A vádlott a fellebbezési eljárás nyilvános ülésén felszólalásában annak adott hangot, hogy félreértésen alapult, miszerint ő a rendőröket megvesztegette, ilyen szándéka nem volt, alkohol hatása alatt cselekedett, ezért felmentését kérte. Másodlagosan csatlakozott védője fellebbezéséhez. Személyi körülményei vonatkozásában elmondta, hogy továbbra is másoddiplomás képzésben vesz részt, amiből egy éve van hátra. Az első fokú ítélethozatalt követően a személyi körülményeiben nem történt változás.

A vádlott és védője fellebbezését az ítélőtábla csak az előzetes mentesítésre vonatkozó részében tartotta alaposnak.

A védelmi fellebbezés alapján eljárva az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § /1/ bekezdés szerint teljes

terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva járt el, ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, valamennyi rendelkezésére álló bizonyítékot értékelte, indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentes a Be. 351. § /2/ bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, téves ténybeli következtetést nem tartalmaz, ezért a másodfokú felülbírálat során az ítéletábra határozatát erre alapította.

A vádlott az eljárás során büntetőjogi felelősségét nem ismerte el. Vallomása azt tartalmazta, hogy a helyszíni bírság kifizetésének lehetősége felmerült benne, és amikor az irattárcájában keresgélt, a pénze véletlenül esett a földre. A vádlottnak ezt a védekezését a két intézkedő rendőr vallomása megcáfolta.

A bizonyítékok mérlegelésének megengedett módja, hogy a bíróság az ellentétes vallomások közül azt fogadja el hitelesnek, amelyet más bizonyítékok is megerősítenek. A megyei bíróság kellően megindokolta, hogy a vádlott védekezésével szemben miért a rendőr tanúk vallomását fogadta el a tényállás alapjául. Bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenysége megfelel a logika szabályainak, így alappal nem támadható. **tanú 5** rendőr tanú vallomásában úgy nyilatkozott, hogy a vádlott hajoló mozdulattal ejtette földre a nadrágja zsebéből elővett pénzt, ami nem az irattárcájából, véletlenül esett ki. Járőrtársa **tanú 6** tanú elmondta, hogy amikor kollégája rákérdezett a vádlottra, hogy mi a szándéka a földön látott pénzzel, a vádlott azt válaszolta, hogy ez csak talált tárgy lesz nekik, szondáztatásakor pedig ezt megelőzően arra utalt, úgy kellene elintézni az ügyet, hogy az édesanyja ne tudja meg. A vádlott ekkor már átadta az iratait, amit ő lepriolált, az irattárcáját korábban kellett emiatt a vádlottnak elővennie. A vádlott saját vallomása is cáfolta azt a védekezését, hogy a pénz véletlenül esett a földre, mivel az irattárcája elővétele az iratok átadása után már nem volt indokolt, a földre került ötezer forintos bankjegyek össze voltak gyűrve, további készpénzt sem a tárcájában, hanem felső ruházatában tartotta. Az események közelében tartózkodó két tanú látta, hogy valakit felvesz a földről mielőtt a rendőrök földre vitték volna, ebben a részben tehát a rendőrtanúk vallomását megerősítették.

A rendőr tanúk a vádlott cselekményét követően azonnal bejelentést tettek az ügyeletre, a vádlott testvérének jelenlétében halaszthatatlan nyomozati cselekményként a földön lévő 5 db ezer forintos bankjegyet lefoglalták, az intézkedésről jelentést írtak, amelyben egyértelmű rögzítették, hogy a vádlott részéről milyen körülmények között történt a pénzfelajánlás. Az esetről tanúkihallgatásaik alkalmával is azonosan számoltak be. A parancsnoki kivizsgálás során is következetesen kitartottak amellett, hogy a vádlott milyen

szavak kíséretében dobta földre a pénzt, majd miként akarta felvenni onnan, amelynek megakadályozása miatt alkalmaztak vele szemben testi kényszert.

A rendőrök vallomásából az volt megállapítható, hogy a vádlott többes számú szóhasználat, - a következő kijelentésekkel: „ezt ide leteszem, ugye elengedtek érte” majd „az csak talált tárgy lesz nektek”, - mindkét intézkedő rendőrnek felajánlotta a földre ejtett pénzt azért, hogy őt ittas vezetés miatt ne vonják felelősségre. Mindebből az következik, hogy a vádlott cselekményének céljával, illetőleg annak jogellenes voltaival ittas állapota ellenére is tisztában volt.

Ilyen körülmények mellett a rendőr tanúk szavahihetőségét a védő által felhozott érvekkel, alappal nem lehet megkérdőjelezni.

Annak, hogy a vádlott a cselekmény időpontjában ittas volt és a felajánlott pénz összege sem volt jelentős, valamint a rendőr tanúk életkoruknál fogva ilyen ügyekben kevesebb gyakorlattal rendelkezettek, nincs jelentősége az ügy megítélése szempontjából. A rendőrként a szabálytalanul és ittasan járművet vezető vádlottat vonták eljárás alá. A vádlottat a rendőri intézkedés során olyan méltánytalanság nem érte, amire a másodfokú eljárásban alappal lehet hivatkozni, a rendőri intézkedés pedig a helyzethez igazodóan szakszerű volt, a személyi szabadságának korlátozása a hatóság jogszerű intézkedésével járt együtt. A vádlott külföldön dolgozik, ahonnan rendszeresen hazajár, jogosítványára emiatt is szüksége volt, az ittas vezetés és a járművezetéstől eltiltás miatti várható következményektől való félelme okot adott a vesztegetésre. A sikertelen próbálkozása után a vádlott meg akarta akadályozni a vesztegetés bűncselekményének leleplezését az ehhez tárgyi bizonyítékkal szolgáló pénz felszedésével. Ezért kellett vele szemben testi kényszert és bilincset alkalmazni.

A bizonyíték értékelésével az elsőfokú bíróság helyesen vonta le azt a következtetést, hogy a vádlott az intézkedésre köteles rendőröket arra akarta rávenni, hogy hivatali kötelességüket megszegjék, így okszerűen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére és cselekményét az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette, ezért a vádlott felmentést célzó fellebbezése nem vezetett eredményre.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket teljes körűen feltárta és azokat súlyuknak megfelelően mérlegelte a büntetés kiszabásánál. A bűnösségi körülmények csupán annyiban szorulnak pontosításra, hogy a két bűncselekmény halmazata a halmazati büntetés mellett nem vehető súlyosító körülményként is figyelembe.

A halmazati büntetés egytől hét és fél évig terjedő büntetési tételkeretének alsó határán megállapított szabadságvesztés büntetés nem tekinthető eltúlzottan súlyosnak. Az első fokú bíróság által értékelt enyhítő körülményeken kívül az ítélőtábla a vádlott javára figyelembe vehető további olyan új bűnösségi körülményeket nem tárt fel, ami az általános és egyéni visszatartó hatás érdekét szolgáló törvényes joghátrány megváltoztatását indokolná. Az elkövetett bűncselekmény jellege, elszaporodottsága a törvényi büntetési tételkeret között maradó szabadságvesztés és a vádlott jövedelmi, vagyoni viszonyaihoz igazodó pénzmellékbüntetés alkalmazását indokolják. A törvényi minimum közelében meghatározott szabadságvesztés, valamint a pénzmellékbüntetés kiszabására a bűncselekmény tárgyi súlyának, a figyelembe vett bűnösségi körülményeknek megfelelő mértékben törvényesen került sor, ezért enyhébb joghátrány alkalmazására nem látott az ítélőtábla lehetőséget.

Az ittasságából fakadóan meggondolatlanul, alkalmi jelleggel bűncselekményt elkövető, rendezett életvitelű, kedvező személyi körülményekkel rendelkező vádlottról a büntetés letöltése nélkül is feltehető, hogy az eléri a célját, ezért szabadságvesztés büntetésének próbaidőre történt felfüggesztésére is - a törvényi minimumban meghatározott időtartamban - törvényesen került sor.

A vádlott külföldön munkahellyel rendelkezik, másoddiplomás tanulmányokat folytat, családjához szorosan kötődő fiatal felnőtt, akinek kiegyensúlyozott életvitele azt indokolja, hogy az elítéléséhez fűződő hátrányos következmények alól egzisztenciájának továbbépítése érdekében, előzetesen mentesüljön. Ezért a másodfokú bíróság megállapította, hogy a felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt vádlott a Btk. 104.§ /1/ bekezdése alapján előzetes mentesítésben részesítésre érdemes.

Az elkobzásra vonatkozó ítéleti rendelkezést az ítélőtábla annyiban változtatja meg, hogy az első fokú bíróság által tévesen a bűncselekmény elkövetési eszközöként értékelt ötezer forint elkobzása helyett, a vádlott által szóbeli és tevőleges utalással a rendőröknek szánt és a helyszínen, ily módon vagyoni előnyként tárgyasult pénzre a Btk. 77/B § /1/ bekezdésének e) pontja alapján vagyonelkobzást rendelt el.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése szerint az elkobzásra vonatkozó téves rendelkezése miatt, valamint a vádlott előzetes mentesítésben részesítésének elrendelése érdekében részben megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdés alapján indokainál fogva helybenhagyta.

G y ő r, 2009. évi január 27. napján

Dr. Kovács Tamás sk. Dr.Miklós Mária sk. Dr Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. október 7. napján kihirdetett B.341/2007/11. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

G y ő r, 2009. évi január 27. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó